

Leo Trotskij

Revolutionens karaktär¹

18 juni 1931

Kära kamrater!

Det aktuella händelseförloppet sätter en storslagen fråga på dagordningen, om vilken vänsteroppositionen kan och måste säga sitt mening: Jag talar om den *spanska revolutionen*. Denna gång handlar det inte om en kritik i efterhand. För den internationella vänsteroppositionen rör det sig om att aktivt ingripa i händelserna för att förhindra en katastrof.

De styrkor vi har till vårt förfogande är små. Men fördelen med en revolutionär situation består just i det faktum att även en liten grupp kan bli en stor kraft på en kort tidrymd, förutsatt att den förmår göra en korrekt prognos och i tid föra fram korrekta paroller. Jag syftar inte bara på vår spanska sektion, som är direkt inblandad i händelserna, utan på alla våra sektioner, eftersom ju längre revolutionen fortskrider, desto mer kommer den att dra till sig uppmärksamhet från arbetarna i hela världen. De politiska linjerna kommer att testas inför ögonen på världsproletariatets förtrupp. Om vi verkligen utgör vänsterflygeln, om vår styrka verkligen härrör från vår korrekta revolutionära uppfattning, då måste vi visa denna styrka särskilt eftertryckligt under en revolutionär situation. Om vi verkligen är internationalister, då måste vi utföra detta arbete i internationell skala.

Vi måste klart ställa två grundläggande frågor: (1) frågan om den spanska revolutionens allmänna karaktär och den *strategiska* linje som följer därav, och (2) frågan om den korrekta taktiska användningen av demokratiska paroller och parlamentariska och revolutionära möjligheter. Jag försökte säga allt väsentligt om dessa frågor i mitt senaste arbete om Spanien.² Här vill jag bara kortfattat säga några ord om de allmänna frågeställningar kring vilka *vi måste övergå till offensiv mot Kommunistiska internationalens hela linje*.

Finns det anledning att för Spaniens del emotse en revolution som är något mitt emellan den redan genomförda republikanska revolutionen och den framtida proletära revolutionen, en s k ”arbetar- och bonderevolution” med en ”demokratisk diktatur”? Ja eller nej? Hela den strategiska linjen bestäms av svaret på denna fråga. Det officiella spanska [kommunist]partiet står ända upp till halsen i ideologisk förvirring i denna grundläggande fråga, en förvirring som spreds och är fortfarande sprids av epigonerna och som kommer till uttryck i Kommunistiska internationalens program. Vi har här en möjlighet att från dag till dag, i ljuset av levande fakta, inför den proletära förtruppen avslöja hela tomheten, hela absurditeten och på samma gång den fruktansvärda fara som representeras av denna fiktion om en medelvägens, en mellanliggande revolution.

De ledande kamraterna i alla sektioner måste ha i åtanke att det är just vi, vänsterflygeln, som måste ställa oss på en *solid vetenskaplig grund*. Att tanklöst syssla med idéer, journalistiskt charlataneri i stil med Landau och Co (de tyska centristerna) strider mot själva andemeningen i en proletär revolutionär fraktion. Revolutionens grundläggande frågor måste studeras på samma sätt som ingenjörer studerar materiens motståndskraft eller läkare studerar anatomi och patologi. Tack vare händelserna i Spanien, har den permanenta revolutionens problem nu blivit den internationella vänsteroppositionens centrala problem.

---

¹ Detta är 1:a brevet i sitt slag till Internationella Sekretariatet, där Trotskij ger sin syn på situationen och de uppgifter man står inför i den spanska revolutionen. Publicerat offentligt första gången i *The Militant* 18 juli 1931.

² Syftar på [Den spanska revolutionen och de faror som hotar den](#) som skrevs 28 maj 1931

Demokratiska paroller

Frågor om demokratiska paroller, utnyttjandet av valen och senare *Cortes*, är frågor som gäller revolutionär taktik och är underordnade den allmänna frågan om strategin. Men de mest korrekta strategiska formler blir värdelösa om man vid ett givet ögonblick inte hittar en taktisk lösning på dessa formler.

Men ur denna synvinkel ser det mycket illa ut i Spanien. De franska tidningarna har rapporterat att Maurín, ledare för den Katalanska federationen, i ett tal i Madrid ska ha sagt att hans organisation inte kommer att delta i valen, eftersom den inte tror på deras ”uppriktighet.” Kan detta verkligen vara sant? Det skulle betyda att Maurín inte närmar sig den revolutionära taktikens problem från synvinkeln att mobilisera proletariatets styrkor, utan utifrån moralens och den småborgerliga sentimentalitetens synvinkel. För två veckor sedan jag skulle ha trott att den borgerliga pressen pratade strunt, men efter att ha bekantat mig med den Katalanska federationens plattform, måste jag erkänna att denna nyhet, hur monstruös den än kan verka, inte är helt omöjlig och inte kan avskrivas på förhand.

Lärdomarna från Kina

Efter den ryska erfarenheten ställdes frågan om demokratiska paroller i revolutionen på nytt under kampen i Kina. Emellertid hade inte alla europeiska sektioner möjlighet att följa alla faser i denna kamp. Diskussionen om dessa frågor fick därför en halv-akademisk karaktär för vissa kamrater och för vissa grupper. Men idag är dessa frågor själva inkarnationen av kampen, av livet. Kan vi finna oss i att vara bundna till händer och fötter vid en så viktig historisk vändpunkt? Precis som under den sino-ryska konflikten, som hotade att utlösa krig, kunde vi inte förlora oss i diskussioner om huruvida det var nödvändigt att stödja Sovjetunionen eller Chiang Kai-shek, så idag, inför de spanska händelserna kan vi inte gå med på ens ett indirekt ansvar för de sekteristiska, halvt bakuninistiska vidskepligheter som vissa grupper står för.

Mina praktiska förslag sammanfattas enligt följande:

1. Alla sektioner måste sätta den spanska revolutionens problem på dagordningen.
2. Ledarna för våra sektioner måste bilda särskilda kommissioner, som ska ha till uppgift att samla in material för att gå djupt in i frågorna, och framför allt uppmärksamt följa de officiella partiernas verksamhet och det sätt på vilket de ställer den spanska revolutionens problem.
3. Alla viktiga dokument om den spanska kommunismen (av alla dess tendenser) måste regelbundet vidarebefordras, åtminstone i form av utdrag, för att informera alla våra nationella sektioner.
4. Efter nödvändiga förberedelser måste varje nationell sektion av oppositionen inleda en attack mot Kominterns politik i den spanska revolutionen. Denna offensiv kan anta olika former: tidningsartiklar, kritiska resolutioner, öppna brev, interventioner på möten, enskilt arbete och grupparbete, osv. Men alla dessa former måste strängt samordnas.
5. Efter ett visst förberedande arbete i de nationella sektionerna, liksom i det Internationella sekretariatet kommer det att bli nödvändigt att arbeta fram ett *Manifest från den internationella vänsteroppositionen* om den spanska revolutionen, vilket bör göras på ett så konkret sätt som möjligt och i intimt samarbete med den spanska sektionen. Detta manifest måste ges största möjliga spridning.

Dessa är de konkreta förslagen. Jag ber er att diskutera dem och samtidigt skicka en kopia till alla nationella sektioner så att diskussionen kan föras samtidigt i alla sektionerna.

Översättning: *Martin Fahlgren*

Till innehållsförteckningen för artikelsamlingen [Trotsky om Spanien](#)